διίαμβος, διαμβικόν / diiambus, diiambon

Hephaest. 12. 7 sq. ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἰαμβικὴ ταυτοποδία ἢ διΐαμβος.

Arist. Qvint. *de mus.* I 22 (p. 44. 22 sqq. Winnington-Ingram) τεσσάρων δὲ συλλαβῶν ἐκτεθεισῶν γίνονται πόδες δεκαέξ, οὓς δυνατὸν διὰ τῶν ὁμοίων θεωρεῖν μεθόδων … ἢ τὰς μὲν μακρὰς ἐν περιτταῖς ἔχων χώραις, τὰς δὲ βραχείας ἐν ταῖς ἀρτίοις διτρόχαιος, ἢ ἐναντίως ἔχων διίαμβος.

Lachar. 297. 12 sq. διίαμβος ἐκ ⏑ καὶ – καὶ ⏑ καὶ –, ἑξάχρονος, οἷον ‘Ἀνακρέων’.

Choerob. 192. 5 sqq. ἔστι δὲ τὸ ἀντισπαστικόν, ὅτι ἀπὸ σπονδείου ἄρχεται καὶ τροχαίου, ὡς ἐν τῷ· (Anacr. 3 [PMG 348]. 1 Page)

γουνοῦμαί σ᾽ ἐλαφηβόλε·

ὁ δεύτερός ἐστι ποὺς διίαμβος, τῆς τελευταίας ἀδιαφορούσης.

Choerob. 219. 6 sqq. διίαμβος ἢ παράλληλος ἴαμβος ἢ ἰαμβικὴ ταυτοποδία, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἑξάχρονος.

Choerob. 243. 3 sqq. καὶ ὅταν μὲν τὸ χοριαμβικὸν κατ᾽ ἀρχὴν λάβῃ τὸ τροχαικόν, ἐπιχοριαμβικὸν καλεῖται, ὅταν δὲ τὸ ἰωνικὸν κατ᾽ ἀρχὴν δέξηται τὸν διίαμβον, ἐπιωνικόν ἐστιν.

Tzetz. in Aristoph. *nub.* 642b (p. 538. 16 sq. Holwerda) τὸ τετράμετρον] τὸ διαμβικὸν δὶς δίς.

Tzetz. in Aristoph. *Plut.* 255a (p. 243 Massa Positano) ἴτ᾽ ἐγκονεῖ] διίαμβος Amb.

Tzetz. in Aristoph. *Plut.* 255c (p. 243 Massa Positano) ὁ καιρὸς οὐ] διίαμβος Amb.

Tzetz. in Aristoph. *Plut.* 259b (p. 244 Massa Positano) ἴσος με θεῖν] διίαμβος Amb.

Tzetz. in Aristoph. *Plut.* 276a (p. 245 Massa Positano) ἰοὺ ἰοὺ] διίαμβος Amb.

Svppl. art. Dionys. vet. GG I 1, p. 120. 12 Vhlig διίαμβος ἐκ βραχείας ⏑ καὶ μακρᾶς – καὶ βραχείας ⏑ καὶ μακρᾶς – ἑξάχρονος, οἷον ‘Ἀνακρέων’.

Schol. vet. in Pind. *praef.* (III, p. 309. 3 sq. Drachmann) διίαμβος ἒκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ⏑ – ⏑ – , οἷον ‘θεηγορῶ’.

Schol. vet. in Pind. *Ol.* 1 (p. 1. 5 sqq. Tessier) τὸ ἀντισπαστικὸν μέτρον ἐστὶ τετρασύλλαβον, συγκείμενον ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, οἷον Ἀρίσταρχος· ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ οἷον ἀντεσπασμένος καὶ οἱονεὶ ἐναντίος διίαμβος εἶναι.

Schol. rec. in Pind. *Ol.* 1 (p. 48. 10 sqq. Abel) τὸ δ′, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, σύνθετον ἤτοι ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου, τὸν α′ ἔχοντος πόδα τρίβραχυν ἤγουν χορεῖον, καὶ τροχαϊκοῦ πενθημιμεροῦς. εἴη δ᾽ ἂν καὶ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ὅμοιον τῷ γ′, τὸν α′ ἔχον πόδα πεντασύλλαβον διΐαμβον, τὸν β′ ἀντίσπαστον, τὸν δὲ γ′ κρητικὸν ἤτοι ἀμφίμακρον ... τὸ ϛ′ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου, διάμβου καὶ αὖθις ἀντισπάστου ἢ διάμβου ἢ ἐπιτρίτου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Schol. rec. in Pind. *Ol.* 2 (p. 104. 15 sqq. Abel) ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὡς ἰωνικόν ἐστι δίμετρον ἀκατάληκτον τῆς α′ μακρᾶς τοῦ ἰωνικοῦ διαλυθείσης εἰς β′ βραχείας, τοῦ δὲ β′ ποδὸς παίωνος ὄντος β′ ἀντὶ Ἰωνικοῦ, ἔν τισι δὲ καὶ διιάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον … 105. 9 τὸ η′ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ β′ δὲ ποὺς διΐαμβός ἐστι πεντασύλλαβος.

Schol. rec. in Pind. *Ol.* 2 (p. 106. 8 sqq. Abel) τὸ ζ′ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἔν τισι δὲ καὶ ἐκ παίωνός ἐστι καὶ διϊάμβου … τὸ η′ ἰαμβικὸν μικτὸν ἀπὸ τροχαίων τρίμετρον καταληκτικόν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀντισπαστικὸν εἶναι ἐξ ἐπιτρίτου β′ καὶ διϊάμβων.

Schol. vet. in Pind. *Ol.* 14 (p. 12. 12 sqq. Tessier) τὸ β′ φαλαίκειον. τὸ γ′ ἐκ χοριάμβου <καὶ διιάμβου> καὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάσσονος τρίμετρον ἀκατάληκτον.

Schol. rec. in Pind. *Ol.* 14 (p. 420. 13 sqq. Abel) τὸ ζ′, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀσυνάρτητόν ἐστιν ἐκ παιωνικοῦ κρητικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ ἀντισπαστικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου, ἢ κατὰ συνίζησιν τῆς τελευταίας πενθημιμεροῦς, ὃ καλεῖται δοχμιακόν, τὸ ἀντισπαστικὸν δηλονότι. εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν ἔστω τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου, διϊάμβου καὶ παίωνος α′ διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Schol. vet. in Pind. *Pyth.* 2 (p. 15. 25 sq. Tessier) τὸ ϛ′ γλυκώνειον, τοῦ α′ ποδὸς ἀδιαφόρου, εἶτα τροχαίου, εἶτα διιάμβου.

Schol. in Aesch. *Pers.* 102 (p. 35. 25 sq. Massa Positano) τὸ ϛ′ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου.

Schol. in Aesch. *Pers.* 268 (p. 43. 20 sqq. Massa Positano) τὸ β′ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου πεντασυλλάβου καὶ διιάμβου· τὸ γ′ περιοδικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον — τοιοῦτο γάρ ἐστι τὸ τῆς ἀντιστροφῆς, — ἐκ διτροχαίου πεντασυλλάβου, διιάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ δ′ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ διτροχαίου καὶ διιάμβου καταληκτικοῦ ἤτοι ἀμφιβράχεος καὶ βακχείου.

Schol. in Aesch. *Pers.* 280 (p. 44. 8 sqq. Massa Positano) τὸ α′ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ διιάμβου καὶ κρητικοῦ· τὸ β′ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διιάμβου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου κατὰ συνίζησιν· τὸ γ′ ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου, διιάμβου καὶ συλλαβῆς, ὑπερκατάληκτον.

Schol. in Aesch. *Pers.* 633 (p. 54. 23 sq. Massa Positano) τὸ δ′ καὶ ε′ ἀντισπαστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ἐξ ἀντισπάστων καὶ διιάμβων.

Schol. in Aesch. *Pers.* 672 (p. 57. 18 sq. Massa Positano) τὸ ε′ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ καὶ διιάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Schol. in Aesch. *Pers.* 858 (p. 64. 11 sqq. Massa Positano) τὸ β′ ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διιάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον … τὸ δ′ ὅμοιον χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου.

Schol. in Aesch. *Prom.* 128 (p. 11 Smyth) τὸ ε′ ὅμοιον τῷ α′, ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Schol. in Aesch. *Prom.* 159 (p. 14 sq. Smyth) τὸ ϛ′ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ′ ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καθαροῦ. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον τὸν β^τερον^ ἔχει πόδα διΐαμβον.

Schol. in Aesch. *Prom*. 178 (p. 16 Smyth) τὸ μέντοι ς′ κῶλον διΐαμβον ἔχει τὸν $β^{τερον}$ πόδα ἀντὶ ἰωνικοῦ ὡς εἴρηται.

Schol. in Aesch. *Prom*. 397 (p. 31 Smyth) τὸ α′ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διϊάμβου καὶ χοριάμβου.

Schol. in Aesch. *Prom*. 425 (p. 34 Smyth) τὸ ε′ ὅμοιον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ διιάμβου παίωνος γ′ ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· εἰ δὲ βούλει, ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς συζυγίας … τὸ θ′ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου.

Schol. in Aesch. *Prom*. 526 (p. 41 Smyth) τὸ ς′ χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου $β^{τέρου}$ ἢ διτροχ<αίου> χοριάμβου καὶ διϊάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Schol. in Aesch. *Prom*. 545 (p. 43 Smyth) τὸ $β^{τερον}$ χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου διιάμβου καὶ συλλαβῆς.

Schol. in Aesch. *Prom*. 561 (p. 45 Smyth) τὸ ιβ′ ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων δύο ἀντὶ ἰωνικῶν, δ′ καὶ $β^{τέρου}$, καὶ διιάμβου.

Schol. in Aesch. *Prom*. 561 (p. 45 Smyth) τὸ κθ′ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου καὶ διιάμβου.

Schol. in Aesch. *Prom*. 593 (p. 48 Smyth) τὸ ζ′ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον γλυκώνειον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ διιάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Schol. in Aesch. *Prom*. 593 (p. 48 Smyth) τὸ ιγ′ χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου διιάμβου καὶ συλλαβῆς … τὸ ιε′ ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διιάμβου.

Schol. in Aesch. *Prom*. 687 (p. 54 Smyth) τὸ α′ ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διιάμβου καὶ παίωνος δου ἀντὶ ἰωνικοῦ· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές, τοῦ τρίτου ποδὸς χορείου.

Schol. in Aesch. *sept*. 78-150b (II 2, p. 49. 15 sqq. Smith) τὸ ε′ ὅμοιον τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου, διιάμβου καὶ κρητικοῦ … τὸ] θ′ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος δευτέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ διιάμβου.

Schol. in Aesch. *sept*. 78-150b (II 2, p. 49. 22 sqq. Smith) τὸ ιβ′ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἀντισπάστου, παίωνος δευτέρου καὶ διιάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιγ′ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν φερεκράτειον ἐκ διιάμβου καὶ κρητικοῦ.

Schol. in Aesch. *sept*. 78-150b (II 2, p. 49. 29 sqq. Smith) τὸ κ′ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος δευτέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διιάμβου. τὸ κα′ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου ἢ ἐπιτρίτου τετάρτου, διιάμβου καὶ συλλαβῆς.

Schol. in Aesch. *sept*. 78-150b (II 2, p. 49. 36 sq. Smith) τὸ κζ′ ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου ἀντὶ ἰωνικοῦ, καὶ διιάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Schol. in Aesch. *sept*. 78-150b (II 2, p. 50. 6 sqq. Smith) τὸ λγ′ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος πρώτου κατὰ συνίζησιν καὶ διιάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 78-150b (II 2, p. 50. 9 sqq. Smith) τὸ λϛʹ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου, ἀντισπάστου καὶ διιάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 78-150b (II 2, p. 50. 16 sqq. Smith) τὸ μβʹ ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, διιάμβου καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 78-150b (II 2, p. 50. 21 sqq. Smith) τὸ μζʹ χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου, διιάμβου καὶ κρητικοῦ. τὸ μηʹ ὅμοιον ἐκ διιάμβων δύο καὶ κρητικοῦ· εἰ δὲ πύλαισι γράψεις, ἴαμβός ἐστι τέλειος.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 78-150b (II 2, p. 50. 24 sqq. Smith) τὸ νʹ ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων δευτέρων δύο ἀντὶ ἰωνικῶν ἀπὸ μείζονος καὶ διιάμβου· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον τοῦ δευτέρου ποδὸς χορείου, τοῦ δὲ τρίτου δακτύλου. τὸ ναʹ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου, ἀντισπάστου καὶ διιάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 78-150b (II 2, p. 50. 30 sq. Smith) τὸ νδʹ ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων δύο τετάρτου καὶ δευτέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διιάμβου.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 78-150b (II 2, p. 50. 37 sq. Smith) τὸ ξαʹ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διιάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 166-172b (II 2, p. 88. 3 sqq. Smith) τὸ αʹ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διιάμβου καὶ δακτύλου ἢ κρητικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ βʹ ὅμοιον τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ διιάμβου, ἐπιτρίτου βʹ καὶ ἰάμβου.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 203-207e (II 2, p. 101. 31 sqq. Smith) τὸ βʹ ὅμοιον [δί]μετρον ἀκατάληκτον [ἐκ] χοριάμβου καὶ διιάμβου … τὸ δʹ [δίμετρον ὅμοιον τῷ] βʹ ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου πεντασυλλάβου.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 211-215c (II 2, p. 105. 23 sqq. Smith) τὸ μέντοι βʹ κῶλον τὸν δεύτερον ἔχει πόδα πεντασύλλαβον ἐπίτριτον ἀντὶ διτροχαίου, καὶ τὸ ϛʹ συνίζησιν κατὰ τὸν δεύτερον πόδα, ἤτοι τὸν διίαμβον.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 219-222c (II 2, p. 109. 30 sqq. Smith) τὸ αʹ χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ὅμοιον τῷ αʹ τῆς πρώτης στροφῆς ἐκ χοριάμβου, ἀντισπάστου καὶ διιάμβου. τὸ βʹ ὅμοιον κατὰ πάντα. τὸ γʹ ὅμοιον τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου, διιάμβου καὶ κρητικοῦ. τὸ δʹ ὅμοιον τῷ δʹ τῆς πρώτης στροφῆς ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου πεντασυλλάβου.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 233-235c (II 2, p. 115. 21 sqq. Smith) τὸ αʹ χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διιάμβων πεντασυλλάβων δύο καὶ παίωνος τρίτου. τὸ βʹ ὅμοιον ἐκ χοριάμβου, ἀντισπάστου καὶ διιάμβου. τὸ γʹ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διιάμβου πεντασυλλάβου καὶ κρητικοῦ.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 239-241d (II 2, p. 118. 17 sqq. Smith) ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς ἄνω ἐστὶ στροφῆς ἧς ἡ ἀρχὴ (v. 233) ‘διὰ μὲν θεῶν’. καὶ αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶν ὁμοίων ἐκείνῃ γʹ, πλὴν τὸ μὲν αʹ κῶλον ἔχει τὸν δεύτερον πόδα διίαμβον πεντασύλλαβον, τὸν δὲ τρίτον παίωνα πρῶτον.

SCHOL. in Aesch. *sept*. 287-303b (II 2, p. 139. 36 sqq. Smith) τὸ αʹ χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ διιάμβου, ἐπιτρίτου δευτέρου καὶ ἰάμβου ἢ πυρριχίου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Schol. in Aesch. *sept*. 287-303b (II 2, p. 140. 2 sqq. Smith) τὸ γʹ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, [δι]ιάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ δʹ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διιάμβου καὶ κρητικοῦ φερεκράτειον, τὸ εʹ ὅμοιον κατὰ πάντα.

Schol. in Aesch. *sept*. 321-332b (II 2, p. 152. 32 sqq. Smith) τὸ γʹ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ διιάμβου· τὸ μέντοι κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς ἐκ διτροχαίου καὶ διιάμβου σύγκειται διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Schol. in Aesch. *sept*. 321-332b (II 2, p. 153. 2 sqq. Smith) τὸ ζʹ ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου ἀντὶ ἰωνικοῦ, διιάμβου καὶ συλλαβῆς.

Schol. in Aesch. *sept*. 321-332b (II 2, p. 153. 9 sq. Smith) τὸ ιβʹ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, διιάμβου καὶ συλλαβῆς.

Schol. in Aesch. *sept*. 345-356b (II 2, p. 163. 27 sqq. Smith) τὸ αʹ, τὸ βʹ καὶ τὸ γʹ χοριαμβικὰ ἡμιόλια ἐκ χοριάμβων καὶ ἰάμβων· τινὰ δὲ τούτων ἀντὶ μὲν χοριάμβου διίαμβον ἔχουσιν, ἀντὶ δὲ ἰάμβου τροχαῖον ἢ σπονδεῖον, τινὰ δὲ καὶ ἐπίτριτον.

Schol. in Aesch. *sept*. 345-356b (II 2, p. 164. 4 sqq. Smith) τὸ ιγʹ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, διιάμβου καὶ πυρριχίου ἢ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

Schol. in Aesch. *sept*. 417-421d (II 2, p. 196. 3 sqq. Smith) τὸ γʹ ὅμοιον ἐκ παίωνος τετάρτου, διιάμβου καὶ κρητικοῦ. τὸ δʹ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διιάμβων καθαρῶν δύο.

Schol. in Aesch. *sept*. 452-456d (II 2, p. 208. 12 sqq. Smith) αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶν ἰσομέτρων εʹ, πλὴν τὸ δεύτερον μὲν κῶλον ἔχει τὸν δεύτερον πόδα ἀντὶ ἐπιτρίτου παίωνα τέταρτον, τὸν δὲ τρίτον ἀντὶ δακτύλου κρητικόν, τὸ δὲ δʹ τὸν δεύτερον πόδα ἀντὶ διιάμβου ἐπίτριτον πρῶτον. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παράγραφος T.

Schol. in Aesch. *sept*. 481-485d (II 2, p. 218. 13 sqq. Smith) τὸ αʹ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διιάμβου, παίωνος πρώτου καὶ κρητικοῦ. τὸ βʹ ὅμοιον τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου, ἀντισπάστου καὶ διιάμβου. τὸ γʹ ὅμοιον ἐκ χοριάμβου, ἀντισπάστου καὶ διιάμβου. τὸ δʹ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἢ προσοδιακὸν ἐκ χοριάμβου καὶ παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάσσονος, ἢ ἰωνικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον T.

Schol. in Aesch. *sept*. 686-688c (II 2, p. 297. 28 sqq. Smith) τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ διιάμβου. τὸ βʹ ὅμοιον ἐκ χοριάμβου, ἀντισπάστου καὶ διιάμβου T.

Schol. in Aesch. *sept*. 692-694e (II 2, p. 300. 31 sqq. Smith) τὸ μέντοι πρῶτον κῶλον τὸν δεύτερον ἔχει πόδα διίαμβον. οὕτω γὰρ χρὴ τοῦτο γράφειν ὡς διωρθώθη παρ᾽ ἡμῶν, ἵν᾽ οἰκείως ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον. ἐπὶ τῷ τέλει μόνη παράγραφος T.

Schol. in Aesch. *sept*. 720-726b (II 2, p. 313. 25 sqq. Smith) τὸ αʹ περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας· ἡ μέντοι τροχαικὴ συζυγία τρίβραχυν ἔχει τὸν πρῶτον πόδα, ἤτοι χορεῖον· εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ διιάμβου, παίωνος τετάρτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ συλλαβῆς.

Schol. in Aesch. *sept*. 734-741b (II 2, p. 319. 21 sqq. Smith) τὸ α′ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι ἑφθημιμερὲς ὃ καλεῖται φερεκράτειον, ἐκ διιάμβου καὶ κρητικοῦ, ἤτοι ἀμφιμάκρου· εἰ δὲ βούλει, περίοδος καταληκτικὴ ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαικῆς καταληκτικῆς.

Schol. in Aesch. *sept*. 734-741b (II 2, p. 319. 26 sqq. Smith) τὸ γ′ ὅμοιον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου· τὸ μέντοι κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς ἐπίτριτον τρίτον ἔχει τὸν πρῶτον πόδα ... τὸ ς′ ὅμοιον ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐκ διιάμβου καὶ τροχαίου.

Schol. in Aesch. *sept*. 750-757b (II 2, p. 323. 25 sqq. Smith) τὸ α′ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, διιάμβου καὶ ἰάμβου.

Schol. in Aesch. *sept*. 750-757b (II 2, p. 324. 8 sqq. Smith) τὸ ε′ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου γ′ καὶ χοριάμβου πεντασυλλάβου· τὸ μέντοι κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς διίαμβον ἔχει τὸν πρῶτον πόδα.

Schol. in Aesch. *sept*. 766-771b (II 2, p. 330. 21 sq. Smith) τὸ γ′ ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διιάμβου.

Schol. in Aesch. *sept*. 832-839b (II 2, p. 352. 13 sqq. Smith) τὸ δ′ περίοδος καταληκτικὴ ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ τροχαικῆς καταληκτικῆς· εἰ δὲ βούλει, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διιάμβου καὶ δακτύλου.

Schol. in Aesch. *sept*. 888-893b (II 2, p. 372. 26 sq. Smith) τὸ β′ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διιάμβου καὶ δακτύλου.

Schol. in Aesch. *sept*. 932-940c (II 2, p. 385. 18 sq. Smith) τὸ α′ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διιάμβου, διτροχαίου καὶ κρητικοῦ.

Schol. in Aesch. *sept*. 932-940c (II 2, p. 385. 22 sqq. Smith) τὸ ε′ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου, διιάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ς′ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, διιάμβου καὶ συλλαβῆς.

Schol. in Aesch. *sept*. 941-946d (II 2, p. 387. 21 sqq. Smith) τὸ α′ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διιάμβου, διτροχαίου καὶ κρητικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον, ἢ δακτυλικὸν ὃ καλεῖται φαλαίκειον.

Schol. in Aesch. *sept*. 947-950c (II 2, p. 388. 33 sqq. Smith) τὸ α′ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ὅμοιον τῷ πρώτῳ τοῦ ἄνω συστήματος ἐκ διιάμβου, ἐπιτρίτου β′ καὶ ἀναπαίστου. τὸ β′ ἀντισπαστικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ διιάμβου καὶ ἀναπαίστου. τὸ γ′ ὅμοιον.

Schol. in Aesch. *sept*. 951-960c (II 2, p. 389. 33 sqq. Smith) τὸ δ′ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διιάμβου, διτροχαίου ἢ ἐπιτρίτου β′ καὶ κρητικοῦ. τὸ ε′ τροχαικὸν ἑφθημιμερὲς εὐριπίδειον. τὸ ς′ ὅμοιον τῷ δ′ ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου, διιάμβου καὶ κρητικοῦ.

Schol. Byz. in Soph. *Oed. tyr.* 1337 (p. 283. 3 sqq. Longo) τὸ δ´ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν τοῦ α´ ποδὸς διιάμβου πεντασυλλάβου, τοῦ β´ ἑξαβράχεος καὶ δακτύλου ... τὸ ζ´ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου καὶ διιάμβου.

Schol. in Aristoph. *av*. 407. 2 sqq. (p. 70 Holwerda) Tr τὸ δ′ τὸ ε′ τὸ ς′ καὶ

τὸ η′ ἀντισπαστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐπιμεμιγμένα διιάμβοις καὶ σπονδείοις καὶ ἐπιτρίτοις.

Schol. in Aristoph. *av*. 1565a (p. 224 Holwerda) Tr μετὰ δὲ τὸν ϟδ′ στίχον κῶλα ἀντισπαστικὰ ϛ′ ἐπιμεμιγμένα διιάμβοις, δισπονδείοις καὶ ἐπιτρίτοις.

Schol. in Aristoph. *eq*. 973b (p. 222. 25 sqq. Jones-Wilson) Tr (ad vv. 973-996) ἥδιστον φάος ἡμέρας] κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ ἐκ κώλων ἀντισπαστικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις, διτροχαίοις, διιάμβοις, χοριάμβοις καὶ βακχείοις κδ′, τετρακώλους τὰς περιόδους ἔχουσα. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν τρία ἑκάστης περιόδου κῶλα δίμετρα ἀκατάληκτα, ἃ καλεῖται γλυκωνεῖα, ὡς εἴρηται, διὰ τὸ ἀντὶ τοῦ ἀντισπάστου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπίτριτον ἔχειν τέταρτον ἐν τῇ πρώτῃ χώρᾳ, τὴν δὲ ἑξῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ διιάμβου ἢ διτροχαίου.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 223b (p. 39 Koster) Tr[1] ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἐκ παιῶνος δ′ ἢ διίαμβον διὰ τὴν κοινὴν τὴν ‘με’, καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος *** δίμετρον ἀκατάλητον.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 510a. 12 sq. (p. 79 Koster) Tr[1] τὸ ϛ′ ‘νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ’ ὅμοιον τῷ α′ ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου καὶ μιᾶς συλλαβῆς.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 510c. 16 sqq. (p. 80 Koster) Tr[2] ἔστι δὲ τὸ παρὸν κομμάτιον κώλων χοριαμβικῶν η′ ἐπιμεμιγμένων διιάμβοις, ἐπιτρίτοις καὶ παλιμβακχείοις, ὧν τὸ α′ δίμετρον ὑπερκατάληκτον.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 563c. 1 sqq. (p. 88 Koster) Tr[1] ἡ στροφὴ καὶ ἡ ᾠδὴ κώλων ἐστὶ δεκατριῶν, ὧν τὸ α′ (v. 563) ‘ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν’ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου – ⏑ ⏑ – καὶ διιάμβου ⏑ – ⏑ – συγκείμενον … τὸ δ´ (v. 566) τὸ δ’ ‘τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν’ χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐκ χοριάμβου – ⏑ ⏑ –, διιάμβου ⏑ – ⏑ – καὶ χοριάμβου – ⏑ ⏑ – συγκείμενον· τὸ ε′ (v. 567) [‘γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς] θαλά-’ δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου ἀκατάληκτον.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 563c. 16 sqq. (p. 89 Koster) τὸ ιβ´ (v. 573) ‘γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς’ ἀντισπαστικόν, τὸ καλούμενον γλυκώνειον, δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διτροχαίου – ⏑ – ⏑ καὶ διιάμβου· καλεῖται δὲ οὕτως διὰ <τὸ> τὸν ἀντίσπαστον μὴ ἔχειν καθαρόν, ἀλλὰ τέταρτον ἐ[πίτριτον καὶ] χώρας ἰαμβικὰς ἤγουν διίαμβον· τὸ ιγ′ (v. 574) ‘ἐν θνητοῖσί τε δαίμων’ ὅμοιον ἀντισπαστικόν, καλούμενον φερεκράτειον, ἤτοι δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ′ καὶ βακχείου· καλεῖται δὲ οὕτως [διὰ τὸ μὴ] ἔχειν τὸν ἀντίσπαστον καθαρόν, ἀλλ’ ἐπίτριτον δ′, τὰς δὲ ἑξῆς χώρας ἰαμβικὰς ἤτοι διίαμβον – – – ⏑ : ⏑ – –.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 563d. 3 sqq. (p. 89 Koster) ἔστι δὲ ἡ παροῦσα στροφὴ κώλων ιβ′, ὧν τὸ α′ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐπιμεμιγμένον διιάμβῳ

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 563d. 14 sqq. (p. 90 Koster) τὸ ια′ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται γλυκώνειον, ὡς Ἡφαιστίων φησίν· ἔχει δὲ τὸν α′ πόδα ἀντίσπαστον ἢ διτρόχαιον, τὸν δὲ β′ διίαμβον·

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 595b. 2 sq. (p. 94 Koster) τὸ μέντοι ιβ′ κῶλον οὐκ ἐκ διτροχαίου τὴν ἀρχὴν ἔχει, ἀλλ’ ἐξ ἐπιτρίτου δ′ ἐστὶ καὶ διιάμβου.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 700a. 5 sqq. (p. 107 Koster) τὸ γʹ (v. 701) ʻστρόβει πυκνώσαςʼ ὅμοιον μονόμετρον ὑπερκατάληκτον πενθημιμερὲς ἐκ διιάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ δʹ (v. 704) ʻταχὺς δʼ ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃςʼ χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ διιάμβου, χοριάμβου καὶ ἰάμβου· τὸ εʹ (v. 704) ʻἐς ἄλλο πήδα νόημα φρενόςʼ ὅμοιον ἐκ διιάμβου, διτροχαίου καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ ϛʹ (v. 705) ʻὕπνος δʼ ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτωνʼ τρίμετρος ὅμοιος ἀκατάληκτος ἐκ διιάμβου, χοριάμβου καὶ διιάμβου· τὸ ζʹ (v. 707) ʻἰατταταὶ ἰατταταίʼ δίμετρον ἀκατ[άληκτον] ἐκ δύο διιάμβων.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 804a. 4 sqq. (p. 117 Koster) τὸ βʹ (v. 805) ʻδιʼ ἡμᾶς ἀγάθʼ αὐτίχʼ ἕξωνʼ δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου, διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ γʹ (v. 805) ʻμόνας θεῶν ὡς ἕτοιμος ὅδʼ ἐστὶνʼ τρίμετρος καταληκτικὸς χοριαμβικὸς ἐκ διιάμβου ⏑ – ⏑ –, διτροχαίου – ⏑ – ⏑ καὶ βακχείου ⏑ – –· τὸ δʼ (vv. 807 sq.) ʻἅπαντα δρᾶν ὅσʼ ἂν κελεύῃςʼ δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ διιάμβων ⏑ – ⏑ – δύο καὶ μιᾶς συλλαβῆς. τὸ εʹ (v. 805) ʻσὺ δʼ ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένουʼ δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διιάμβων δύο· τὸ ϙʹ (v. 810) ʻκαὶ φανερῶς ἐπηρμένουʼ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου … τὸ θʹ (vv. 812 sq.) ʻφιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθʼ ἑτέρως τρέπεσθαιʼ τρίμετρος ὑπερκατάληκτος ἀντισπαστικὸς ἐξ ἐπιτρίτου αʹ, ἀντισπάστου, διιάμβου καὶ συλλαβῆς.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 804b. 1 sqq. (p. 118 Koster) Tr^2 ἆρά γʼ αἰσθάνει πλεῖστα] κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μεσῳδικὴ κώλων διαφόρων ιʹ ἐπιμεμιγμένων διιάμβοις, διτροχαίοις, ἀντισπάστοις, ἀμφιβράχεσι καὶ βακχείοις, ὧν τὸ αʹ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ὃ καλεῖται φερεκράτειον.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 949a. 4 sqq. (p. 133 Koster) τὸ γʹ (v. 951) ʻλόγοισι καὶ φροντίσι καὶʼ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 949a. 14 sqq. (p. 133 Koster) Tr^2 τὸ θʹ (v. 956) ʻἧς περὶ τοῖς ἐμοῖς φίλοιςʼ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 949b. 1 sqq. (p. 134 Koster) Tr^2 νῦν δείξετον τὼ πισύνω: εἴσθεσις μέλους χοροῦ προῳδικὴ στροφῆς λόγον ἔχουσα — ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὸ (v. 1024) ʻὦ καλλίπυργον σοφίανʼ — ἐκ κώλων χοριαμβικῶν ἐπιμεμιγμένων διιάμβοις, ἐπιτρίτοις, ἀμφιβράχεσι, κρητικοῖς καὶ βακχείοις ιʹ, ὧν τὸ αʹ δίμετρον ἀκατάληκτον.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 1024a. 6 sqq. (p. 147 Koster) Tr^1 τὸ γʹ (v. 1027) ʻεὐδαίμονες δʼ ἄρʼ ἦσαν οἱʼ δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ διιάμβου ... τὸ εʹ (v. 1029) ʻπρὸς οὖν τάδʼ, ὦ κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχωνʼ τρίμετρος ἀκατάληκτος ἐκ διιάμβου καὶ δύο χοριάμβων· τὸ ϙʹ (v. 1031) ʻδεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡςʼ δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου … τὸ ιʹ (v. 1035) ʻεἴπερ τὸν ἄνδρʼ ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτʼ ὀφλήσειςʼ τετράμετρος καταληκτικὸς [ἐξ ἐπι]τρίτου τρίτου, διιάμβου, ἐπιτρίτου τρίτου καὶ βακχείου.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 1154a. 1 sqq. (p. 162 Koster) Tr^1 βοάσομαι: μέλος καὶ κομμάτιον. εἴσθεσις διπλῆς κώλων κʹ, ὧν πρῶτον (v. 1154) ʻβοάσομαί γʼ ἄρα τὰν ὑπέρτονονʼ χοριαμβικὸς τρίμετρος καταληκτικὸς ἐκ διιάμβου, διτροχαίου καὶ δακτύλου.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 1154a. 12 sqq. (p. 162 Koster) Tr[1] τὸ ι′ (v. 1163) ʻλυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶνʼ χοριαμβικὸς τετράμετρος καταληκτικὸς ἐκ χοριάμβου – ⏑ – ⏑, ἀντισπάστου καὶ διιάμβου.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 1154b. 1 sqq. (p. 162 Koster) Tr[2] βοάσομαί γʼ ἄρα] εἴσθεσις μέλους περιοδικὴ καὶ μερικὴ ἀμοιβαία ἐν ἐκθέσει ἐκ στίχων καὶ κώλων ιη′, ὧν ὁ α′ ἀντισπαστικὸς τρίμετρος καταληκτικὸς ἐκ διιάμβου καὶ παίωνος γ′.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 1303a. 1 sqq. (p. 179 Koster) Tr[1] ο[ἷον τὸ πρ] αγμάτων] κορωνὶς καὶ μέλος χοροῦ κώλων ιη′, ὧν τὸ α′ (v. 1303) ʻοἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρωνʼ χοριαμβικὸς τρίμετρος βραχυκατάληκτος ἐξ ἐπιτρίτου γ′, διιάμβου καὶ σπονδείου· τὸ β′ (v. 1304) ʻὁ γὰρ γέρων ὅδʼ ἐρασθεὶςʼ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διιάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπʼ ἐλάσσονος· τὸ γ′ (v. 1305) ʻἀποστερῆσαι [βού]λεταιʼ [χ]οριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διιάμβου ⏑ – ⏑ – καὶ ἐπιτρίτου τρίτου – – ⏑ –· τὸ δ′ (v. 1306) ʻτὰ χρήμαθʼ ἁδανείσατοʼ ὅμοιον δίμετρον ἐκ διιάμβου ἢ ἐπιτρίτου γ′ καὶ διιάμβου πάλιν διὰ τὴν ἀδιάφορον·

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 1303a. 16 sqq. (p. 179 Koster) τὸ ι′ (v. 1312) ʻὅπερ πάλαι ποτʼ ἐζήτειʼ ὅμοιον δίμετρον ἐκ διιάμβου ⏑ – ⏑ – καὶ ἐπιτρίτου πρώτου ⏑ – – – … τὸ ιβ′ (v. 1314) ʻγνώμας τʼ ἐναντίας λέγεινʼ ὅμοιον δίμετρον ἐξ ἐπιτρίτου γ′ καὶ διιάμβου· […] τὸ ιζ′ (v. 1319) ʻἴσως ἴσως βουλήσεταιʼ ὅμοιον δίμετρον ἐκ διιάμβου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου· τὸ ιη′ (v. 1320) ʻκἄφωνον αὐτὸν εἶναιʼ ὅμοιον δίμετρον ἐκ διιάμβου καὶ βακχείου.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 1303b. 3 sq. (p. 179 Koster) τὸ β′ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διιάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπʼ ἐλάσσονος· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 1345a. 1 sqq. (p. 182 Koster) Tr[1] σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα] κομμάτιον πρὸ τῆς διπλῆς καὶ κορωνὶς καὶ εἴσθεσις κώλων η′, ὧν τὸ α′ (v. 1345) ʻσὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζεινʼ χοριαμβικὸς τρίμετρος βραχυκατάληκτος ἐκ διιάμβου, ἐπιτρίτου γ′ καὶ σπονδείου· τὸ β′ (v. 1346) ʻὅπῃ τὸν ἄνδρα κρατήσειςʼ δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διιάμβου καὶ ἐπιτρίτου β′ … τὸ ε′ (v. 1349) ʻἀλλʼ ἔσθʼ ὅτῳ θρασύνεταιʼ δίμετρον ἀκατάληκτον χοριαμβικὸν ἐξ ἐπιτρίτου γ′ καὶ διιάμβου.

Schol. rec. in Aristoph. *nub*. 1385a. 13 sq. (p. 188 Koster) τὸ γ′ τρίμετρος ὑπερκατάληκτος ἐκ διιάμβου, παιῶνος α′, ἐπιτρίτου γ′ καὶ συλλαβῆς.

Schol. Ald. in Aristoph. *nub*. 563a (p. 271. 17 sq. Koster) τὸ ἕκτον τρίμετρον ἐκ διιάμβου, χοριάμβου καὶ βακχείου.

Schol. Ald. in Aristoph. *nub*. 563a (p. 271. 21 sqq. Koster) τὸ ἑνδέκατον τὸ καλούμενον γλυκώνειον, ἐκ διτροχαίου καὶ διιάμβου, ὡς ἔχει τὰ Γλύκωνος· (mel. adesp. 111 [PMG 1029] Page)

κάπρος ἠνίχʼ ὁ μαινόλης
ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ
Κύπριδος θάλος ὤλεσεν.

Schol. Ald. in Aristoph. *nub*. 700 (p. 273. 20 sqq. Koster) τὸ πρῶτον δίμετρον ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου ... τὸ τέταρτον ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου τρί-

μετρον βραχυκατάληκτον· τὸ πέμπτον ἐκ διιάμβου καὶ διτροχαίου ταυτοπαθές. τὸ ἕκτον τρίμετρον ἐκ διιάμβων καὶ κατὰ τὸ μέσον χοριάμβου.

Schol. Ald. in Aristoph. *nub*. 804a (p. 274. 11 sq. Koster) τὸ ἕβδομον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου δίμετρον.

Schol. Ald. in Aristoph. *nub*. 949a (p. 275. 8 sq. Koster) τὸ τρίτον ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου.

Schol. Ald. in Aristoph. *nub*. 949a (p. 275. 13 sq. Koster) τὸ ἔνατον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου.

Schol. Ald. in Aristoph. *nub*. 1154 (p. 278. 11 sq. Koster) τὸ δέκατον ἐκ διτροχαίου καὶ ἀντισπάστου, εἴτε ἐπιτρίτου τετάρτου, καὶ διιάμβου.

Schol. Ald. in Aristoph. *nub*. 1303a (p. 280. 4 sqq. Koster) τὸ δεύτερον ἐκ διιάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάσσονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἢ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές.

Schol. rec. anon. in Aristoph. *nub*. 510a. 3 sqq. (p. 302 Koster) τὸ δʹ ὅμοιον τῷ γʹ· τὸ εʹ ἐκ βʹ χοριάμβων· τὸ ϛʹ ἐκ διιάμβου, χοριάμβου καὶ συλλαβῆς.

Schol. rec. anon. in Aristoph. *nub*. 563a. 1 sqq. (p. 315 Koster) τὸ αʹ χοριαμβικὸν δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου· τὸ βʹ ὅμοιον τῷ αʹ· τὸ γʹ χοριαμβικὸν δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου· τὸ δʹ χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐκ χοριάμβου, διιάμβου καὶ πάλιν χοριάμβου· τὸ εʹ δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου … τὸ ιβʹ ἀντισπαστικὸν δίμετρον τὸ καλούμενον γλυκώνειον, ἐκ διτροχαίου καὶ διιάμβου.

Schol. rec. anon. in Aristoph. *nub*. 700a. 4 sqq. (p. 337 Koster) τὸ δʹ χοριαμβικὸν ἐκ διιάμβου, χοριάμβου καὶ ἰάμβου· […] τὸ ϛʹ τρίμετρον ἐκ διιάμβου, χοριάμβου καὶ διιάμβου.

Schol. rec. anon. in Aristoph. *nub*. 804a. 2 sqq. (p. 353 Koster) τὸ βʹ τρίμετρον ἐκ διιάμβου, διτροχαίου καὶ βακχείου· τὸ γʹ δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ διιάμβων βʹ καὶ μιᾶς συλλαβῆς· τὸ δʹ τετράμετρον ἐκ δύο διιάμβων, χοριάμβου, καὶ πάλιν διιάμβου.

Schol. rec. anon. in Aristoph. *nub*. 949a α. 4 sqq. (p. 376 Koster) τὸ γʹ ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου ... τὸ ϛʹ δίμετρον ἐξ ἀντισπάστου καὶ διιάμβου· τὸ ζʹ τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ βʹ χοριάμβων καὶ σπονδείου· τὸ ηʹ δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἰάμβου καὶ χοριάμβου· τὸ θʹ δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου.

Schol. rec. anon. in Aristoph. *nub*. 1024a. 3 sq. (p. 392 Koster) τούτων γὰρ τὸ μὲν γʹ ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου συνέστηκε καὶ χοριάμβου, τὸ δὲ εʹ ἐξ ἐπιτρίτου καὶ διιάμβου.

Schol. rec. anon. in Aristoph. *nub*. 1154a. 1 sqq. (p. 413 Koster) τὸ παρὸν σύστημα ἐκ κώλων συνέστηκεν ιηʹ, ὧν τὸ αʹ καὶ τὸ βʹ παιωνικὰ τρίμετρα βραχυκατάληκτα, ἐκ διιάμβου, παίωνος τρίτου καὶ ἀμφιμάκρου … τὸ θʹ ἰαμβικὸν δίμετρον· τὸ ιʹ χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτου δʹ καὶ διιάμβου.

Schol. rec. anon. in Aristoph. *nub*. 1303a. 2 sqq. (p. 438 Koster) τὸ βʹ παιωνικὸν δίμετρον ἐκ παίωνος βʹ καὶ βακχείου· τὸ γʹ χοριαμβικὸν ὅμοιον, ἐκ δύο διιάμβων ... τὸ ιαʹ ἐκ διιάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· τὸ ιβʹ ἐξ ἐπιτρίτου γʹ καὶ διιάμβου.

Schol. in Aristoph. *vesp*. 415. 1 sqq. (p. 68 Koster) Tr ὦ ᾿γαθοὶ τὸ πρᾶγμα] εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων μη′, ὧν οἱ πρῶτοι τρεῖς τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί· οἱ ἑξῆς β′ ἀντισπαστικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐπιμεμιγμένοι ἐπιτρίτοις καὶ διιάμβοις.

Schol. in Aristoph. *vesp*. 1450a. 1 sqq. (p. 227 Koster) Tr ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας] τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται κατὰ σχέσιν. ἔστι γοῦν ἡ παροῦσα στροφὴ κώλων χοριαμβικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις, διτροχαίοις, διιάμβοις, δισπονδείοις, ἰωνικοῖς καὶ παίωσι ιβ′ … εὕρηται γὰρ καὶ χορίαμβος πεντασύλλαβος καὶ ἑξασύλλαβος, καὶ ἀντίσπαστος καὶ ἐπίτριτος πεντασύλλαβος Lh καὶ διίαμβος καὶ διτρόχαιος καὶ ἰωνικὸς καὶ παίων, ὥσπερ δὴ καὶ ἀνάπαιστος, τετρασύλλαβος Lh, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.

Schol. in Hermog. *id*. I 6 (RhG VII 2, 989. 9 sqq. Walz) διίαμβος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἑξάχρονος, οἷον ‘Ἀνακρέων’.

Schol. in Hermog. *id*. I 6 (RhG VII 2, p. 990. 13 sqq. Walz) διίαμβος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἑπτάχρονος (*sic*), οἷον ‘Ἀνακρέων’.

[Palaem.] GL VI 207. 26 sqq. pedes duplices sive tetrasyllabi quot sunt? sedecim. qui sunt? dispondeus, proceleumaticus, ionicus ἀπὸ μείζονος, ionicus ἀπ᾽ ἐλάσσονος, ditrochaeus, diiambus, choriambus, antispastus, paeon primus, paeon secundus, paeon tertius, paeon quartus, item epitritus sive hippius primus, secundus, tertius, quartus. horum qui contrarii? proceleumaticus dispondeo, ionicus ἀπ᾽ ἐλάσσονος ionico ἀπὸ μείζονος, diiambus ditrochaeo, antispastus choriambo, epitritus primus paeoni primo, secundus secundo, tertius tertio, quartus quarto. singuli quique horum quot et qualibus syllabis constant? … diiambus ex brevi et longa et brevi et longa, ut ‘benignitas’, ‘malignitas’.

[Palaem.] GL VI 208. 11 sq. diiambus ex brevi et longa et brevi et longa, ut ‘benignitas’, ‘malignitas’.

[Acro] in Hor. *art. poet.* 252 (p. 351. 25 sq. Keller) *** trimetris] ex sex iambis tres diiambi facti sunt.

Ter. Mavr. GL VI 370. 1491 sqq.

> sin prima brevis, longa sequens, itemque rursus
> sibi consimiles ordine quo duas locavi,
> hunc rite vocant, quia geminatur, diiambon,
> duplicemque trochaeum vocitarunt διτρόχαιον.

Sacerd. GL VI 495. 19 sq. diiambus et hippius secundus ‘iniuria commoveri’.

Sacerd. GL VI 499. 18 sq. diiambus ante se positi pedis ratione dictus est, quod duobus iambis teneatur.

Sacerd. GL VI 535. 1 sqq. de trimetro (*scil.* choriambico) catalectico. interdum trimetrum catalecticum a diiambo incipit, in medio choriambicum habet, in novissimo amphibrachyn:

> nepotem o conficere studebat.

Sacerd. GL VI 535. 18 sqq. de trimetro (*scil.* choriambico) acatalecto. trimetrum acatalectum interdum fit primis <duobus> diiambis, tertio choriambo: (cf. Hor. *epod*. 2. 1)

beatus ille qui procul scire potest.

Sacerd. GL VI 544. 19 sqq. de logaoedico archilochio ithyphallico. logaoedicum archilochium ithyphallicum fit quattuor dactylicis pedibus et tribus trochaeis, novissima syllaba indifferens: (Hor. *carm*. I 4. 1)

solvitur acris hiems grata vice veris et favoni.

huic additur alter versus constans ex diiambo et syllaba et tribus trochaeis: (Hor. *carm*. I 4. 2)

trahuntque siccas machinae carinas,

sed puris trochaeis.

Apthon. GL VI 47. 21 sqq. at cum prior brevis subiecta longa, rursus brevis longa terminante componitur, erit diiambus pes, id est e duobus iambis adnexus, ut 'Simonides'.

Apthon. GL VI 48. 1 sqq. unde ex tetrasyllabis (*scil*. pedibus), qui sunt numero XVI, quattuor tantum utiles adseruntur, id est choriambus et antispastus aequalitatis ratione constantes, sed et ionici duo, ceteris decem non adeo necessariis: nam ditrochaeum et diiambum inter disyllabos magis aptos haberi volunt.

Apthon. GL VI 89. 6 sqq. tetrametrum (*scil*. antispasticum) brachycatalectum, quod habet alternos antispastos et diiambos pedes, incipit autem ab antispasto, ut:

agebat volucres equos in hortis Amyntas.

Apthon. GL VI 98. 7 sqq. quod autem post tres bacchios postremo paeone concluditur, metrum bassaricum appellatur, ut est:

ab euro sonorum quis Aetnae per maria.

id vero, quod tribus praecedentibus creticis diiambo clauditur, fiet rhythmus concurrens ex duobus amphimacris et trochaico dimetro catalectico, quod euripidion nominatur, tamquam:

aureo sub toro tollit aemulas faces.

Apthon. GL VI 118. 10 sqq. phalaecium autem, quod et ithyphallicum fit, si tribus trochaeis claudatur, appellatum aiunt a Phalaeco, qui illo frequenter usus est, ut <et> Sappho, quod constat ex glyconio octasyllabo, ut: (Hor. *carm*. I 3. 1)

sic te diva potens Cypri.

recipit autem spondeum, choriambum, diiambum et syllabam, ut:

sulcos tunc retegunt comae latentes.

Apthon. GL VI 130. 11 sqq. ponamus enim exempli causa choriambicum trimetrum hypercatalectum, non ex solis choriambis, sed [ad]mixtum, ut sit prima quidem coniugatio diiambus, secunda choriambus, tertia diiambus et syllaba, quando hypercatalectum est, ut est:

caduca popli coma glauca iam per agros:

per singulas vel adiectiones vel etiam translationes varias efficit figuras. nam cum sit choriambicum et medium habeat unum choriambum, ambiatur autem utrimque diiambis, siquis ei longam praeponat syllabam, cuncta in eo versu transfigurabuntur. nam et diiambis, qui et <in> initio et in fine sunt, ditrochaeos faciet, et qui erat medius choriambus in ionicum a maiore transibit, et pro una hypercatalecti syllaba duae reperientur, ut est:

quo caduca popli coma glauca iam per agros,

adiecta syllaba longa ‘quo’.

Apthon. GL VI 148. 1 sqq. versus quoque hendecasyllabus sapphicus varia scandendi divisione diversis inter se metris communis reddetur. nam si ita percutias, ut primus in eo pes sit disyllabus, dehinc dactylus residentibus tribus trochaeis ultimis, erit ithyphallicum metrum. sin vero ita dividas, ut primum spondeum, dehinc choriambum, post diiambum et syllabam colloces, erit phalaecium, ut: (cf. Verg. *Aen*. III 1)

postquam res Asiae perit procellis,

sicut quidam, qui ea a se, ut supra ostendimus, distinguunt.

Apthon. GL VI 167. 22 sqq. undecima ode lyricorum asmatum: (Hor. carm. I 11. 1)

tu ne quaesieris, scire nefas, quem mihi quem tibi.

hoc metrum quidam inter prototypa, id est primiformia, volunt accipi et appellant antispasticon heccedecasyllabon sapphicon, quidam a choriambico derivatum adserunt. nam ferunt omne asclepiadeum accepta choriambica syzygia, id est ut tres choriambos copulatos habeat, sicut hic, facere antispasticum, quod ita percutiatur, ut habeat primo loco epitritum, quem et hippium dicimus, quartum, dehinc duos antispastos, ultimum diiambum versum claudentem, qui non numquam dibrachy in fine posito in paeona secundum convertetur.

Diom. GL I 481. 3 sq. diiambus ex brevi et longa et brevi et longa temporum sex, ut ‘Cleonides’, ‘propinquitas’; qui pes dactylus ab iambo appellatur.

Don. GL IV 370. 10 diiambus ex duobus iambis temporum sex, ut ‘propinquitas’.

Avg. *de mus.* II 8. 5 vigesimus primus (*scil.* pes), diiambus, ex brevi et longa, et brevi et longa, ut ‘propinquitas’, temporum sex.

Avg. *de mus.* II 10. 18 video primum pyrrichium tantum habere in levatione quantum in positione. spondeus quoque, dactylus, anapaestus, proceleumaticus, choriambus, diiambus, dichorius, antispastus, dispondeus, eadem ratione dividuntur: nam tantumdem temporis in his ponit plausus, quantum levat.

Avg. *de mus.* II 12. 22 sq. M. intende item in istos versus:

volo tandem tibi parcas, labor est in chartis,
et apertum ire per auras animum permittas.
placet hoc nam sapienter, remittere interdum
aciem rebus agendis decenter intentam.

D. etiam hoc satis est. M. praesertim cum isti versus sint inconditi, quod necessitate ad tempus fabricatus sum. verumtamen et in iis quatuor requiro iudicium sensus tui. – D. quid aliud et hic possum dicere, quam pulchre illos congruenterque sonuisse? – M. sentisne etiam duos superiores altero ionico constare qui dicitur a minore, duos autem posteriores diiambum habere permixtum? – D. et hoc te pronuntiando insinuante persensi. – M. quid? illud nonne te movet quod in illis Terentiani versibus ionico ei qui a maiore dicitur, dichorius; in iis autem nostris alteri ionico qui a minore nominatur, diiambus

mixtus est? an nihil interesse arbitraris? – D. imo interest, et videor mihi rationem ipsam videre: nam quoniam ionicus a maiore a duabus incipit longis, eum sibi potius copulandum poscit, ubi longa prima est, id est dichorium. diiambus vero quod incipit a brevi, congruentius alteri miscetur ionico a duabus brevibus incipienti. 23. – M. bene intelligis: quare hoc quoque tenendum est, istam etiam congruentiam, excepta aequalitate temporum, in pedibus miscendis aliquantum valere oportere: non enim plurimum, sed tamen nonnihil valet. nam pro omni pede sex temporum, omnem pedem sex temporum poni posse, ita sensu interrogato iudices licet: primum molossi exemplum sit nobis, 'virtutes': ionici a minore; 'moderatas': choriambi, 'percipies': ionici a maiore, 'concedere': diiambi, 'benignitas': dichorii, 'civitasque': antispasti, 'volet iusta'.

Avg. *de mus.* III 4. 7 videsne illud etiam ista ratione cogi, ut quidam pedes sint, qui rhythmum continuare non possint? nam quod de proceleumatico inventum est, cui tollit pyrrichius principatum, hoc et de diiambo et de dichorio et de dispondeo inventum puto: nisi tibi aliud videtur.

Avg. *de mus.* III 6. 14 facile est ergo te etiam illud videre atque concedere, alios pedes esse pro his, penes quos rhythmi est principatus, alios qui cum his collocantur. nam ubi pro longis singulis geminantur breves, pro eo qui rhythmum obtinet, alium locamus; velut pro iambo vel trochaeo tribrachum, aut pro spondeo dactylum aut anapaestum aut proceleusmaticum. ubi vero non idem fit, non pro eo, sed cum eo ponitur quisquis miscetur inferiorum; ut cum dactylo anapaestus, cum ionico vero utrolibet diiambus vel dichorius: et reliqui similiter suo iure cum caeteris.

Avg. *de mus.* IV 11. 13 nam manifestum tibi esse arbitror, alios esse sine mediis syllabis pedes, ut pyrrichius, et caeteri binarum syllabarum; alios in quibus medium aut primae parti, aut extremae, aut utrique, aut neutri, spatio conveniat: primae, ut in anapaesto, vel in palimbacchio, vel in paeone primo: extremae, ut in dactylo vel in bacchio, vel in paeone quarto: utrique, ut in tribracho, sive in molosso, sive in choriambo, sive in quolibet ionico: neutri, ut in cretico, sive in paeonibus secundo et tertio, sive in diiambo, dichorio, antispasto.

Avg. *de mus.* IV 13. 16 sq. M. vide igitur, utrum incipere debeat (*scil.* metrum) a pyrrichio, deinde metiamur dichorium, tum spondeum, qui complet tempora, quorum duo sunt in principio: potest item caput tenere anapaestus, deinde diiambus metiri, ut extrema longa collocata cum quatuor temporibus anapaesti perficiat sex tempora, quae cum diiambo conveniunt, ex quo intelligas licet, partes pedum non solum in fine poni, sed etiam in capite metrorum. – D. iam intelligo. 17. – M. quid, si demam unam ultimam longam, ut tale sit metrum, 'segetes meus labor': nonne animadvertis cum silentio duorum temporum repeti? ex quo manifestum est, et aliquam partem pedis posse in principio metri poni, et aliquam in fine, et aliquam in silentio. – D. et hoc manifestum est. – M. sed hoc fieri si dichorium metiaris integrum in hoc metro; nam si diiambum, et a capite anapaestus ponatur, cernis partem pedis in principio positam, quae habet iam quatuor tempora: duo autem quae debentur, silentur in fine.

Avg. *de mus.* IV 16. 31 verumtamen quod poeta ille (*scil.* Annianus) hos numeros (cf. fr. 3 [FPL 346] Blänsdorf) immobiles esse voluit, cum hoc metro utimur, custodiendum est: non enim fraudat auditum; quanquam aeque nihil fraudaret, si vel pro choriambo diiambum, vel ipsum ionicum nulla in breves facta solutione poneremus, et quidquid aliud congruisset.

Avg. *de mus.* IV 16. 33 illud magis mirandum est, quod cum spondeus et diiambum et dichorium suaviter claudat, tamen cum hi duo pedes sive soli, sive cum aliis copulabilibus quoquo modo mixtis in una serie fuerint, spondeus in fine, approbante sensu, poni non potest … nec absurdum minus est, si quolibet loco alium connectas, veluti molossum hoc modo: 'vir fortis, timenda res, iam timere noli'. vel ita: 'timenda res, vir fortis, iam timere noli'. vel etiam ita: 'timenda res, iam timere vir fortis noli'. cuius absurditatis causa est, quod pes diiambus etiam ad duplum et simplum plaudi potest, ut ad simplum et duplum dichorius: spondeus autem duplae parti eorum aequalis est; sed cum eum ille trahit ad primam, hic ad extremam, existit nonnulla discordia; et ita ratio tollit admirationem.

Avg. *de mus.* IV 16. 34 ac mea quidem (*scil.* ratio) in tanta obscuritate nihil aliud videt, nisi cum diiambo antispastum dimidiam partem priorem habere communem: nam uterque a brevi et longa incipit; posteriorem autem cum dichorio: longa enim et brevi ambo finiuntur.

Serv. GL IV 425. 21 sqq. aequa dicitur divisio, cum tot tempora habet arsis, quot thesis, ut puta unum et unum, duo et duo, tria et tria, quattuor et quattuor; quae divisio hos recipit pedes, pyrrichium, spondium, dactylum, anapaestum, proceleumaticum, dispondium, diiambum, ditrochaeum, antispastum, choriambum.

Serv. GL IV 464. 2 sqq. metra ionica a maiore principaliter constant ionico suo; verum tamen et diiambum et ditrochaeum non recusant solutionemque patienter admittunt.

Prob. GL IV 43. 2 sq. diiambus et hippius secundus: (Cic. *div. in Caec.* 20. 64) 'iniuriis commoveri'.

Mall. Theod. GL VI 589. 7 sqq. sunt igitur (*scil.* pedes) penitus repudiandi longeque removendi … ex quadrisyllabis proceleumaticus, dispondius, diiambus, ditrochaeus, paeones omnesque epitriti.

Pomp. GL V 122. 36 sqq. de quattuor (*scil.* syllabis) sedecim isti (*scil.* pedes) sunt, proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaeus, ionicus maior, ionicus minor, antispastus, choriambus, quattuor paeones et quattuor epitriti.

Pomp. GL V 124. 8 sqq. in antispasto, choriambo, ditrochaeo, diiambo sena sunt tempora, tria habebit arsis, tria thesis. ergo hae sunt divisiones, quae aequae dicuntur, et habent hos pedes, nec alium habent: pyrrichium habent, spondeum, dactylum, anapaestum, proceleumaticum, dispondeum, diiambum, ditrochaeum, antispastum, choriambum; plus non habent.

Serg. GL IV 480. 24. sqq. duplices hi (*scil.* pedes), proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaeus, antispastus, choriambus, ionicus minor, ionicus

maior, paeon primus, paeon secundus, paeon tertius, paeon quartus, epitritus primus, epitritus secundus, epitritus tertius, epitritus quartus, ex quibus alii pedes vel synzugiae nasci iudicantur.

CLEDON. GL V 30. 29 sq. <diiambus> ex brevi, longa, brevi et longa.

IVL. SEVER. GL VI 643. 20 sqq. amphibrachys molosso iunctus facit diiambum et spondeum ⏑ – ⏑ –, – – … amphibrachys dactylo iunctus facit diiambum et pyrrichium ⏑ – ⏑ –, ⏑ ⏑ … amphibrachys amphimacro iunctus facit diiambum et iambum ⏑ – ⏑ –, ⏑ – … amphibrachys antibaccho iunctus facit diiambum et trochaeum ⏑ – ⏑ –, – ⏑.

IVL. SEVER. GL VI 644. 36 sq. diiambus, qui constat ex duobus iambis, habens tempora sex, dividitur ita ⏑ – ||| ⏑ – |||.

AVDAX GL VII 335. 15 sqq. pedes duplices sive tetrasyllabi quot sunt? sedecim. qui sunt? dispondeus, proceleumaticus, ionicus ἀπὸ μείζονος, ionicus ἀπ' ἐλάσσονος, ditrochaeus, diiambus, choriambus, antispastus, paeon primus, secundus, tertius, quartus, <epitritus primus, secundus, tertius, quartus>, horum etymologiae ex superiorum vocabulis et ipsa nominum compositione facillime possunt intellegi. horum quis cui contrarius? proceleumaticus dispondeo, ionicus ἀπ' ἐλάσσονος ionico ἀπὸ μείζονος, diiambus ditrochaeo, antispastus choriambo, epitritus primus paeoni primo, secundus secundo, tertius tertio, quartus quarto. singuli quique horum quot et quibus syllabi constant? ditrochaeus ex longa et brevi <et> longa et brevi, ut 'aegritudo', 'cantilena'; diiambus ex brevi et longa et brevi et longa, ut 'benignitas', 'malignitas'.

ISID. *etym.* I 17. 14 dispondeus autem et ditrochaeus et diiambus dicti quod geminis constant iambis, spondeis vel trochaeis.

IVL. TOL. 155. 49 sqq. tetrasyllabi (*scil.* pedes) quot sunt? sedecim. qui sunt? proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaeus, antispastus, choriambus, ionicus maior, ionicus minor, quattuor paeones, et quattuor epitriti.

IVL. TOL. 159. 152 sqq. diiambus ex quibus syllabis constat? ex duobus iambis, ex brevi et longa, et brevi et longa, ut 'propinquitas'. quibus temporibus constat? senis. cuius divisionis est? aequae. quomodo? tanta tempora habet arsis quanta et thesis. simplices pedes sunt aut duplices? duplices. quomodo? quia ex duobus iambis constat. legitimi aut nothi? ubique nothi.

IVL. TOL. 160. 163 sqq. unde habent etymologiam? dispondeus, diiambus, ditrochaeus dicti sunt, eo quod binis spondeis, iambis vel trochaeis constent.

IVL. TOL. 168. 362 sqq. quot sunt pedes aequae divisionis? decem. qui? pyrrichius, spondeus, anapaestus, dactylus, proceleumaticus, dispondeus, diiambus, ditrochaeus, antispastus, et choriambus.

ANON. GL VI 308. 8 sqq. diiambus, qui fit ex duobus iambis, id est ex brevi et longa et item brevi et longa syllabis, temporum sex, ut 'propinquitas'. [*M.E.*]